

MESIÁŠ BUDE TRPIEŤ A TRETIEHO DŇA VSTANE Z MŔTVYCH

biblický komentár otca Alberta Maggi, OSM, zdroj: www.studibiblici.it, video príhovor [TU](#)

Lk 24, 35-48

Aj oni, [dvaja učeníci, čo sa vrátili z Emauz] porozprávali, [jedenástim a tým, čo boli spolu s nimi], čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali [Ježiša] pri lámaní chleba.

Kým o tom hovorili, on sám zastal uprostred nich a povedal im: "Pokoj vám." Zmätení a naľakaní si mysleli, že vidia ducha. On im povedal: "Čo sa ľakáte a prečo vám srdcia zachvacujú také myšlienky? Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja! Dotknite sa ma a presvedčte sa! Veď duch nemá mäso a kosti - a vidíte, že ja mám." Ako to povedal, ukázal im ruky a nohy. A keď tomu stále od veľkej radosti nemohli uveriť a len sa divili, povedal im: "Máte tu niečo na jedenie?" Oni mu podali kúsok pečenej ryby. I vzal si a jedol pred nimi. Potom im povedal: "Toto je to, čo som vám hovoril, kým som bol ešte s vami, že sa musí splniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, u Prorokov a v Žalmoch."

Vtedy im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu, a povedal im: "Tak je napísané, že Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami."

Hoci žiaden evanjelista neopisuje moment Ježišovho vzkriesenia, všetci nám rozličným spôsobom naznačujú, ako môžu spoločenstvá všetkých čias zažiť skúsenosť vzkrieseného. Úryvok, ktorý dnes preskúmame, je v 24. kapitole Lukášovho evanjelia a začína 35. veršom.

Je záverom epizódy známej ako príbeh emauzských učeníkov. V tomto úryvku môžeme rozlišovať päť dôležitých momentov, ktoré sú cennými údajmi pre spoločenstvá veriacich všetkých čias. Prvým z nich je skutočnosť, že spoznali Ježiša pri lámaní chleba. Je to náznak Eucharistie, v ktorej sa Ježiš, Boží syn, stáva chlebom, pokrmom života, aby tí, čo ho prijmú, boli oni sami schopnými stať sa chlebom, čiže pokrmom života, aby sa zdieľaním svojho života s ostatnými stali synmi a dcérami toho istého Boha.

V tejto dynamike prijatej a odovzdanej lásky je možné zakúsiť vzkrieseného Krista. Čiže prvý údaj: Krista je možné spoznať pri lámaní chleba.

Druhým údajom je to, že keď sa Ježiš zjavuje, a toto je popísané všetkými evanjelistami, stavia sa vždy uprostred. Ježiš sa nestavia ani hore, ani dopredu, čím by nutne vytvoril hierarchiu medzi tými, čo stoja najbližšie pri ňom. Ježiš sa stavia uprostred a všetci učeníci sú naokolo. Vo vzťahu s ním sú si

všetci rovní. Ježíš uprostřed nepřítahuje k sebe, nepohlčuje energie svojich učeníkov, ale odovzdáva im svoju energiu a poslanie.

A keď sa Ježíš zjavuje, neprichádza s priáním pokoja, nehovorí “pokoj s vami”, ale odovzdáva pokoj, ktorý predstavuje to, čo prispieva k plnosti šťastia ľudí. V tomto úryvku sú učeníci zmätení, pretože považujú Ježíša za mŕtveho a nevedia si vysvetliť, že je odrazu živý, a tak im Ježíš chce pomôcť pochopiť, že nie je duch, ale osoba, ktorá obsiahla božský stav.

Božský stav nezmažáva fyzický stav osoby, ale ho rozširuje a premieňa. Presne v tomto zmysle neskôr Sv.Pavol v liste Korinťanom povie: *“Seje sa telo živočíšne, vstáva telo duchovné.”* A preto nám evanjelista ponúka obraz Ježíša, ktorý si vzal pečenú rybu a jedol.

Aby sme lepšie pochopili, čo sa deje, evanjelista používa tento čudný výraz: **“Potom im povedal: “Toto je to, čo som vám hovoril, kým som bol ešte s vami”.** Čo to znamená “keď som bol ešte s vami”? Je tu aj v tomto momente, ale je tu prítomný odlišným spôsobom, čiže možnosť zakúsiť vzkrieseného Krista je pre veriacich všetkých čias prirodzene odlišná.

Potom im Ježíš otvára myseľ pre Písma. Ako im môže Ježíš otvoriť myseľ pre Písma? Už tak urobil s emauzskými učeníkmi, keď im ich vysvetľoval. Písma treba čítať v tom istom duchu, v akom boli napísané, čím je Božia láska pre človeka. Aby sme teda mohli pochopiť Písma, musíme prijať ako absolútnu hodnotu do svojho života absolútnu lásku Boha pre ľudstvo.

Toto nám umožní pochopiť Písma. Preto evanjelista píše: **„Vtedy im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu.“**

A ako sme už povedali, Ježíš nepohlčuje učeníkov do seba, nepřítahuje ich, ale im odovzdáva svoju silu a posielal ich von. A hľá konečne poslanie. Posielal ich ku **„všetkým národom“**, čím má na mysli pohanské národy, **ohlasovať pokánie**, obrátenie, zmenu života. Obrátenie v evanjeliách znamená radikálnu zmenu života a správania, rebríčka hodnôt, aby už človek nežil viac iba pre seba, pre vlastné potreby, ale pre dobro a potreby druhých.

Toto radikálne prerušenie kontinuity s vlastnou minulosťou a nasmerovanie svojho života na dobro druhých vedie k **odpusteniu hriechov**. Ježíš hovorí: **“pokánie na odpustenie”**, čiže zmazanie hriechov, a nie ako to bolo kedysi preložené **“pokánie a odpustenie hriechov”**.

Ježíš polemickým tónom dodáva: **“Počnúc od Jeruzalema”**. Evanjelista používa obradný výraz *Jerusalem*, ktorý označoval náboženskú inštitúciu. Ježíš tým teda prirovnáva Jeruzalem, náboženskú inštitúciu, k pohanským národom. Aj ona potrebuje obrátenie na odpustenie hriechov.

Preklad: Zuzana Černá